

dr n. med. Andrzej Sadowski

Lekarz, specjalista rehabilitacji w chorobach narządu ruchu, chirurg, dyplomowany instruktor terapii manualnej wg praskiej szkoły prof. Karela Lewita. 10 lat pracy w Instytucie Reumatologii w Warszawie w Zakładzie Rehabilitacji. W roku 1994 uzyskał tytuł doktora nauk medycznych na podstawie pracy o tematyce związanej z symptomatologią bólów kręgosłupopochodnych. Współpracował prowadząc wykłady na Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie z prof. Andrzejem Seyfriedem.

Od roku 1980 zgłębia tajniki medycyny manualnej przechodząc wszystkie stopnie szkolenia, do instruktora tego kierunku włącznie. Szkolił się w Polsce, Niemczech, Czechach. Współprowadził szkolenie w obsadzie międzynarodowej (prof. Karel Lewit, prof. Vladimír Janda). Stosuje i uczy metody terapii manualnej, jako części składowej procesu usprawniania leczniczego. Wyszkolił kilkaset osób na kursach podyplomowych akredytowanych przez Polskie Towarzystwo Fizjoterapii i Polskie Lekarskie Towarzystwo Medycyny Manualnej. Organizator międzynarodowych szkoleń w Polsce z udziałem cenionych lekarzy i fizjoterapeutów z zagranicy.

W latach 2004-2006 udzielał się w Komisji Logistycznej Federacji Międzynarodowej Medycyny Manualnej (FIMM). Był wieloletni Wiceprezes Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Medycyny Manualnej. Redaktor naukowy i tłumacz podręczników z zakresu rehabilitacji i jej gałęzi - terapii manualnej. Największą wagę przywiązuje do faktu iż jest lekarzem łączącym wiedzę z praktyką.

mgr Elżbieta Sadowska

Fizjoterapeutka, absolwentka Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu. Organizatorka i Kierowniczka Zakładu Rehabilitacji w Ziębicach. Podobną rolę pełniła przy tworzeniu i pracy Przychodni Rehabilitacji S.P.Ż.O.Z. dla Pracowników Wojska w Warszawie oraz pionu Rehabilitacji (Pracownia Fizjoterapii, Oddział Dzienny Rehabilitacji, Oddział Rehabilitacji Dziecięcej) w Szpitalu Mazowieckim w Garwolinie, którą to funkcję sprawuje aktualnie. Wieloletnia kierująca Przychodnią Rehabilitacji „Remedica” w Warszawie. Zaangażowana czynnie w ramach działalności leczniczej, dużą rolę przywiązywała kierunkowi szkoleń w zakresie medycyny manualnej według koncepcji praskiej prof. Karela Lewita.

Wiedzę opartą o doświadczenie i przekazane praktyczne umiejętności w prowadzeniu zajęć, którą nabyła podczas kilkuletniej ścisłej współpracy z czołową czeską instruktorką medycyny manualnej mgr. Verą Verchozinową dzieli się do dnia dzisiejszego współprowadząc szkolenia wraz z dr. Andrzejem Sadowskim. Należy do Polskiego Towarzystwa Fizjoterapii oraz Polskiego Towarzystwa Lekarskiego Medycyny Manualnej.

Szczególnym kierunkiem zainteresowań mgr Elżbiety Sadowskiej są zagadnienia patologii układu stomatognatycznego i terapii stawów skroniowo-żuchwowych.

WSZYSTKIE DROGI PROWADZĄ DO...

Wielu znawców problematyki schorzeń organizmu ludzkiego zastanawiało się nad istotą określonego stanu patologii. Pojęcie tak szerokie prowokowało do zadawania całego ciągu pytań. Ich logiczny ciąg spisali wielcy tego świata i nie medycy. W wystąpieniu posłużymy się schematem rozwoju myśli ludzkiej, który zostawił w postaci uszeregowanych pytań-kluczy potomnym prof. Andrzej Seyfried.

Schemat ów wpisuje się on doskonale w procesy myślowe wielkich twórców z obszaru medycyny. Śledząc ich dzieła można zauważyć, iż tworząc autorskie koncepcje dotyczące diagnostyki i terapii zadawali sobie podobne pytania odnośnie konkretnych stanów chorobowych napotkanych w organizmie człowieka. Jedni skupiali się na wąsko ujętym problemie np. dysfunkcji określonej części narządu ruchu, drudzy zaś postrzegali szereg dysfunkcji jako ciąg zdarzeń i starali się określić prawa rządzące tzw. łańcuchami przyczynowo-skutkowymi.

Holistyczne podejście do tematu, którego krzewicielem jest dr Andrzej Rakowski uwzględnia najszerzej zależności skutku końcowego od przyczyny pierwotnej. Zadał On sobie jednak pytanie w jaki sposób dotrzeć jak najkrótszą i skuteczną drogą do procesu powrotu do zdrowia, a w odniesienia do narządu ruchu, do przywrócenia prawidłowego stanu zmienionych czynnościowo i przeciążonych tkanek, zmniejszenia bólu i poprawy funkcji. Nowatorska metoda uruchomienia łańcucha zdarzeń odruchowych poprzez stymulację (drażnienie) aktywnych miejsc dostępu do aferencji, oparta o wieloletnie pozytywne doświadczenia terapeutyczne pozwala umieścić Go w panteonie twórców metodyki leczenia nie tylko narządu ruchu, ale organizmu jako całości.

Owi twórcy też zmierzali do podobnych celów, które wyznaczył sobie dr Andrzej Rakowski. Szli innym torem myślenia, zwracając uwagę na inne metody przywracania sprawności człowieka. Zdając sobie sprawę ze złożoności problemów i wydaje się wspólnego celu o którym wyżej, każdemu z wielkich należy się miejsce w orszaku, który zmierza do przysłowiowego Rzymu.

